

tal om den Stilling, jeg havde taget, og tilkendegav den højtærede Minister dette. Den 6. December modtog jeg endelig et Telegram afsendt fra Færøerne den 13. November, i hvilket Lagtingets Flertal atter udtaler sig absolut imod, at Lagtingsloven træder i Kraft den 1. Januar 1918, og man beder mig om at holde fast paa Lagtingets Forslag. Samme Dag, altsaa den 6. December, meddelte jeg den højtærede Minister skriftligt, hvilket Svar jeg havde modtaget fra Lagtingets Flertal, og den højtærede Minister bekræftede mundtligt den følgende Dag her i Landstinget privat for mig, at han havde modtaget dette Brev. Dette er altsaa Sagens Sammenhæng; desuagtet stod den ærede Folketingsmand for Færøerne den 13. d. M. i det andet høje Ting og udtalte følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere: „Da Ministeren stadig ikke, saa vidt jeg ved, har hørt noget fra Landstingsmanden om, at han skulde have ændret sit foreløbige Standpunkt, eller at han har faaet noget Svar fra sine Partifæller paa Færøerne, har jeg stærkt opfordret Ministeren til at fremsætte det foreliggende Lovforslag, da der jo gerne skulde træffes en Afgørelse inden Jul“. Denne Udtalelse af den ærede Folketingsmand overraskede mig ikke saa forfærdelig meget; derimod blev jeg noget overrasket ved, at den højtærede Minister lod Udtalelsen staa uimodsagt. Den højtærede Minister har rimeligvis ikke lagt nogen Vægt paa denne Udtalelse, men da den ærede Folketingsmand for Færøerne synes at have lagt en vis Vægt paa at faa dette sagt, at Ministeren ikke havde modtaget Svar fra mig, maa jeg lægge en vis Vægt paa at faa det slaaet ned, og jeg vil gerne bede den højtærede Minister bekræfte, at det er rigtigt, at jeg har givet Svar, saaledes som jeg altsaa nu har erklæret. Folketingsmanden udtalte fremdeles i det andet høje Ting, at Reglerne om Sefolks Adgang til at stemme var uden praktisk Betydning paa Færøerne. Dette er nu sikkert en stor Overdrivelse. De færøske Kutterfiskere, som tager til Island paa Foraarsstogt, kommer hjem igen i Almindelighed i April eller Maj; de tager ud i Slutningen af Februar eller Begyndelsen af Marts, og de vil saaledes kunne afgive Stemme, før de tager ud paa deres næste Togt. For Resten fisker ikke hele den færøske Fiskerbefolkning ved Islands Syd-kyst om Foraaret, saaledes som Folketingsmanden vil give det Udseende af; en stor Del af Kutterne fisker nemlig ved Færøerne i den Tid. Men naar Fiskerne har saa ringe Adgang til i Sommermaanederne eller Maa-

nederne udenfor Januar—Februar at deltage i Lagtingsvalg, synes jeg, at Følgen maatte blive den, at vi ogsaa skal have Folketingsvalg i Maanederne Januar—Februar. Hvorfor har Folketingsmanden ikke foreslaaet det? Hvis han havde foreslaaet, at Folketingsvalgloven skulde træde i Kraft den 1. Januar 1918, træder ogsaa den nye Lagtingslov i Kraft. Jeg kan ganske vist ikke anbefale det, for jeg synes ikke, at det er heldigt, men det er lige saa vanskeligt for Fiskerne at deltage i Folketingsvalg i Sommermaanederne som i Lagtingsvalg, og jeg kan ikke se, at det vil være saa vanskeligt at faa det ordnet, at Folketingsvalget blev i Vinter, hvis man endelig vil. Vi ved jo alle sammen, at Valgperioden for den færøske Folketingsmand udløber den 12. Maj 1918. Jeg vil gerne spørge — det skal være den Hilsen, jeg sender tilbage til Folketingsmanden ved denne Sag —, hvorfor maa de færøske Fiskere ikke faa Lov til at deltage i Folketingsvalg?

Det kan ikke nægtes, at et Sommervalg vil være det heldigste for de nye Vælgere, for Kvinderne; det vil være meget vanskeligt for de Kvinder, som ikke bor i den By, hvor Afstemningen foregaar, at deltage i et Vintervalg. Den Ret, som der er Tale om, at Vælgerne skulde have til at begære Valg efter det foreliggende Lovforslag i Juni Maaned, vil kun — det tør jeg forsikre — blive en Ret paa Papiret. Valget skal jo berammes — det maa vi ikke glemme — med mindst 6 Ugers Varsel efter Lagtingsloven, og den Trediedel af Vælgerne, som skal til for at forlange et Sommervalg, maa der dog være Tid til at skaffe; man maa have Lov til at tale med Vælgerne, dem, der interesserer sig for en Udskydelse af Valget, og der maa være Tid til at forelægge Spørgsmaalet for de kommunale Myndigheder. Og der maa være Tid for de kommunale Myndigheder til at træffe Afgørelsen. Men jeg kan ikke se, at der bliver Tid dertil, det er ganske umuligt, selv om man sætter Lagtingsloven i Kraft den 1. Januar 1918. Bestemmelsen kan have Betydning ved de almindelige Valg, naar man har god Tid i Forvejen. Men denne Bestemmelse vil ikke have nogen Betydning for dette Valg. Dertil kommer jo, at Valget i Februar gerne skulde foretages i Maanedens første Halvdel, idet en Del af Fiskerne maa tage hjemmefra ved Maanedens Midte for at kunne deltage i Udrustningen af de Kuttere, som de skal sejle ud med i Maanedens Slutning. De er derfor ikke senere paa Hjemstedet og kan deltage i Valget der. Valget maa altsaa